

LA CASA NATAL DEL OBISPO TORRES AMAT PUEDE SER VENDIDA

SALIENT — Los actuales propietarios de la casa natal del obispo Torres Amat, se ven obligados a desprenderse de dicha casa debido al gasto de mantenimiento que ésta les ocasiona.

De momento, parece ser que se han entablado negociaciones con la Diputación Provincial para ver si ésta se hace cargo de ella. En el caso de no llegar a un acuerdo, tendría que venderse al mejor postor, peligrando entonces el importantísimo y valiosísimo patrimonio artístico y bibliográfico que la casa encierra. No obstante aunque ésta pasase a ser propiedad de la Diputación, dicho patrimonio podría caer en un mal menor como el de ver desmembrado su fondo bibliográfico para pasarlo a engrosar las estanterías de alguna biblioteca de la Diputación sacándolo de su marco original.

La familia Torres Amat, fueron los propietarios de la primera fábrica española que usó telares mecánicos y la casa patril que nació esta familia desde el siglo XVII, cuenta con un importante legado artístico que han ido depositando y aumentando los componentes de sus diversas generaciones, formado por el artístico y valioso mobiliario, gran cantidad de obras de arte y una importantísima biblioteca que fue el núcleo inicial de la biblioteca del seminario de Barcelona.

Cabe destacar dentro de esta biblioteca, su colección de incunables y el conjunto de libros que sobre la Biblia recogió el obispo para sus estudios sobre este tema.

El caso de que la Diputación Provincial se hiciese cargo de la casa y la conservase intacta, su apertura al público ofrecería una gran fuente de interés para los investigadores y estudiosos y para los curiosos y aficionados a las obras de arte.

No obstante es deber de todos los salientinos el conseguir conservar este patrimonio artístico de la historia de la villa y su apertura al público para que esta pueda ser conocida por todos.

Jordi COMELLAS I NOVELL
Fotos: Albert Benet

S.O.S. per a la biblioteca i casa Torres Amat.

El nostre llegat artístic i cultural es troba altra vegada en greu perill de ser vilipendiat.

La casa natal del bisbe Torres Amat ha viscut fins ara al compàs d'una llarga espera. Sallent ha tingut, dintre de les coses més preuades, la Biblioteca de la casa Torres, que juntament amb la casa forma un tot d'un valor incalculable; els sallentins sempre s'han sentit molt orgullosos de poder ensenyar a tots els seus visitants una biblioteca tan interessant com aquesta, i una casa renaixentista que s'hagi conservat tan íntegra en la seva decoració.

La casa natal del bisbe Torres Amat, malgrat l'esforç dels seus propietaris, sembla que ultrapassa de bon tros les despeses de manteniment i conservació que uns particulars poden abocar-hi.

De moment va ser la Diputació Provincial la primera interessada en la negociació d'aquest patrimoni. El mossèn que la custodiava —Josep Potelles— m'explicà com fa temps el Sr. Moreta —diputat de cultura— i la directora de la Biblioteca de Catalunya —Sra. Guilleumas— s'havien mostrat partidaris d'evitar la desmembració dels fons bibliogràfic traient-lo del seu marc original.

El dia 23/XII/1976, el Sr. Moreta, en la reunió anual de les bibliotecàries, anuncià que la Diputació s'havia quedat aquest llegat. Posteriorment he sabut, per sallentins amics, que aquesta compra engloba part de la valuosíssima biblioteca —la col·lecció d'incunables i manuscrits—, pel preu de 20 milions. I ara bé, quin serà el destí dels altres llibres? Què passarà amb les valuoses obres que conté? No hi ha manera d'evitar la seva extracció i desmembració?

Els sallentins estan molt preocupats per tot això i no comprenen com un monument artístic de tanta importància, tan estimat i visitat per tothom ha de ser exposat a ser venut a miques i tret del seu lloc original. ¿No es pot trobar una altra solució abans que no sigui ja massa tard? ¿No es podria traslladar a la Biblioteca Popular de Sallent, a una de les grandioses sales desocupades de la casa natal del bisbe Torres Amat, evitant així el costós manteniment d'uns particulars i tenint cura de la biblioteca Torres la mateixa o una altra bibliotecària?

Una resposta positiva a tots aquests interrogants seria, no cal dir-ho, plenament acollida i aplaudida per tots els sallentins que estimen el seu patrimoni i que no es volen resignar a veure desaparèixer la part més important del seu patrimoni cultural i artístic.